

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 43. Secundum Concilium Constantinopolitanum, universale quintum.
Collatio prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

redierat. Huic secundæ respondit die ^{Sæculum VI.}
 altera Januarii septima eam approbans A. C. 553.
 & promittens, Conventum agere, in quo
 Quæstio de tribus Capitulis definiretur.
 Postea vero Papa ab Imperatore petiit,
 ut Concilium in Italia, vel saltem in Si-
 cilia celebraretur, atque etiam Episcopi
 Africæ aliarumque Provinciarum latino
 sermone utentium advocarentur. Id
 obtinere non potuit, sed tantum illud in-
 ter ipsos decretum, ut Papa nomina E-
 piscoporum ex Provinciis Latinis, qui
 cum ipso deliberaturi essent, Imperatori
 traderet. Deinde paucis diebus ante
 Pascha, quod illo anno 553. in vigesimam
 Aprilis incidebat, statutum, ut Episcopi
 tam Græci quam Latini Constantinopoli
 præsentem pari utrinque numero de tri-
 bus Capitulis conferrent.

p. 349.

§. XLIII.

*Secundum Concilium Constantinopoli-
 tanum, Universale quintum.
 Collatio prima.*

Omnibus his pactionibus neglectis, O-
 rientales anno Justiniani vigesimo se-
 ptimo, post Consulatum Basilii duodeci-
 mo, Indictione prima, quarto Nonas
 Maji, id est, quarta Maji, anno 553.
 in Conclavi Cathedralis Ecclesiæ
 Constantinopolitanæ Concilio initium
 dederunt. Sessiones hujus Concilii

Y y 3 Col-

Sæculum VI.
A. C. 553.

to. 5. Conc.
p. 416.

Collationes appellantur. Primæ interfuere tres Patriarchæ, Euty chius Constantinopolitanus, Apollinaris Alexandrinus, & Dominus Antiochenus. Tres Episcopi ab Eustochio Patriarcha Jerosolymitano delegati. Benignus Episcopus Heracleensis in Pelagonia (*) Eliæ Thesalonicensis Vicarius. Theodorus Ascidas Episcopus Cæsariensis in Cappadocia, omnium Turbarum Auctor. Andreas Episcopus Ephesinus, Sextilianus Episcopus Tunetanus Primasii Carthaginensis Mandatarius. Tum visuntur nomina Megethii Heracleensis in Thracia, Anastasii Tabiensis Vicarius Dorothei Ancyrani. Multi Metropolitæ, & universim centum quinquaginta & unus Episcopi, quos inter Africani quinque, numerantur.

Jam

(*) Unser Uebersetzer hat hier den Fleury verbessern wollen, und Paphlagonia gesetzt. Allein er ist ein unwissender Geographus. Pelagonia war eine Landschaft in Macedonien, von welcher Carolus Stephanus so schreibt: Pelagonia Regio Siciliae Alii, ut Plinius, in Macedonia ponunt, & Tripolim dicunt, Auctore Strabone, quod tribus urbibus constaret. Dieser Fehler rühret von seiner Unwissenheit her. Seine Nachlässigkeit erkiehet man auf eben dieser seiner 300. Seite, da er anstatt Præfectus Africae, gesetzt: Diaconus Africae.

Jam anno superiore 552. Reparatus **Sæculum VI.**
 Archiepiscopus Carthaginensis, Firmus **A C 553.**
 Primas Numidiæ, Primasius & Verecun- **Vict. Tun.**
 dus Episcopi Provinciæ Byzacenæ Con- **Chr. an. 552.**
 stantinopolim venerant, ut Mandatis Im- **553. Epist.**
 peratoris obtemperarent. Cum minis, **Leg. to. 5.**
 blanditiisque tentati, ut in damnationem **Conc. p. 408.**
 trium Capitulorum consentirent, supe-
 rari non possent, accusatus est Repara-
 tus Episcopus, quod Auctor fuisset Ty-
 ranno Guntarito, ut Areobindum Magi-
 strum Militiæ interficeret. Hac calu-
 mnia oppressus, deponitur, omnibus, quæ
 ad se suosque in ista Profectione susten-
 tandos attulerat, spoliatur, & Eucaitam
 in Ponto in exilium mittitur. Igitur
 Primasius Diaconus ipsius Apocrisarius,
 damnatis tribus Capitulis, Episcopus Car-
 thaginensis Clericis populoque invitis
 ordinatur, & non sine multis cædibus &
 sanguine in Sedem intruditur. Præfe-
 ctus Africae Constantinopolim misit ali-
 quot Episcopos, ut omnia, quæ secun-
 dum Imperatoris voluntatem acta fue-
 rant, suis suffragiis confirmarent. Con-
 quisivit vero tales, quorum avaritiam
 & ignorantiam nemo nesciebat. Unus
 ex illis ante sexennium Constantinopoli
 commissi adulterii convictus fuerat.

Tales ergo erant Episcopi Africae, qui
 soli ex toto Occidente in Concilio Con-
 stantinopolitano sederunt.

Sæculum VI.

A. C. 553.

p. 419.

Initium Con-
cilio Constan-
tinopolitani.

4. Maji.

Episcopis confidentibus, jussus est intrare Theodorus Silentarius afferens Imperatoris Edictum, quod statim prælectum. In eo Justinianus affert exempla Imperatorum Antecessorum suorum, qui quatuor Concilia celebrari curarunt. Refert etiam, quid egerit Leo Imperator, qui Episcopos super Auctoritate Concilii Calcedonensis consuluerat, Schisma postea exortum, & Ecclesiarum Reconciliationem, cujus Auctorem se solum, ommissa de Justino mentione, facit. His addit: *Cum jam Nestoriani non amplius audeant Nestorium nominare, substituant Theodorum Mopsuestenum Nestorii Magistrum, qui longe peiores blasphemias effutiit, item Libros impios Theodoretæ contra S. Cyrillum, & Epistolam detestabilem Ibae, dicuntque, eam a Concilio Calcedonensi fuisse approbatam. Id autem affirmant, non ad defendendum Concilium, sed ut sub Concilii Nomine Impietati suæ Auctoritatem concilient. Itaque ut malis eorum artibus nos opponeremus, primum consilium vestrum, cum adhuc in Ecclesiis vestris essetis, expetivimus, vosque, quid sentiatis, aperuistis, & Impietatem damnastis. Quia tamen non nulli sunt, qui adhuc dum impia hæc tria Capitula obstinate defendunt, vos in istam Civitatem convocavimus, jamque hortamur, ut magna concordia mentem vestram*

vestram hac super re exponatis. Post-Sæculum VI.
quam Vigilius Papa antiquæ Romæ adve- A. C. 553.
nit, cum ipsi omnia, de quibus ageretur,
explicassemus, sæpius datis litteris tria
Capitula damnavit. () Imo Rusticum*
& Sebastianum Diaconos, qui accepta
ipsius Definitione, ea tamen volebant de-
fendere, damnavit. Hac super re ad Va-
lentinianum in Scythia, & Aurelianum
Arelatensem, qui primæ Galliarum Eccle-
siæ præest, Epistolas dedit, atque, ut pau-
cis dicam, eandem semper mentem reti-
nuit. Ex quo in banc Civitatem adve-
nistis, vobis, & ipsi Epistolarum commer-
cium fuit, ut hac super quæstione commu-
ne iudicium ferretis. Mandavimus ei,
ut vobiscum ad Concilium veniret; sed
nobis respondit, se sententiam suam sepa-
ratim esse traditurum. Hortamur vos
igitur, ut vestra quoque ex Parte tria
Capitula examinetis. Tum Imperator
concludit Epistolam in hunc modum:
Si quis de Fide sua interrogatus, respon-
sionem diu differat, veritatem confiteri
erubescit. Nam in hac Causa nemo pri-
mus, nemo secundus habetur, sed qui prom-
ptius respondet, is apud Deum acceptissi-
mus est. (**) Hæc Vigilium Papam tan-
 gunt. Y y 5 Hac

p. 414.

(*) Id solummodo limitate, addita explica-
 tione & restrictione factum.

(**) Hic speciosissime arguitur Justinianus,
 magnus

Sæculum VI. Hac Lectione finita & Theodoro Si-
 A. C. 553. lentiario exire jussu, Fidei Professio, Vi-
 p. 429. gilio sexta Jan. ab Eutychio tradita, &
 Papæ Responsum lecta. Tum Concilium
 dixit: *Etsi Judices & ex Nobis aliqui
 sæpe Vigilium Papam hortati fuerint, ut
 in nostrum Conventum veniret, & simul
 omnes Quæstionem de tribus Capitulis de-
 finiremus, justum & rationi consenta-
 neum existimamus, si mittamus, qui eum
 hac etiam vice invitent.* Ergo rogante
 Concilio tres Patriarchæ Euty chius Con-
 stantinopolitanus, Apollinaris Alexandri-
 nus & Dominus Antiochenus, multi Me-
 tropolitæ aliique Episcopi numero octo-
 decim Papam adierunt. Inde ad Conci-
 lium reversi dixerunt: *Papa dixit; se
 modo invaletudine affectum nobis respon-
 dere non posse, & promisit, se crastina
 nos certiores redditurum, quid statuisset.*
 Hic primæ Collationis finis.

§. XLIV.

Collatio secunda.

8. Maji. Collatio secunda post quatrimum nem-
 pe 8. Maji celebrata. Actis Colla-
 tionis primæ recitatis, Patriarchæ cete-
 rique ad Papam ante dies quatuor missi
 dixerunt: *Juxta promissum, quod nobis
 dede-*

magnus quidem Imperator, sed major futurus,
 nisi Theologus esse voluisset.